

ARNHEMSCHE COURANT.

ZONDAG 11 APRIL.

De prijs der Advertentien is, volgens de regelen, 7100, en voor elken regel 20 centen, behalve 35 centen zegelgeld, voor elke plaatsing.

De heer VAN RADERS op Curaçao. III.

Uit de door ons medegedeelde fragmenten omtrent den heer VAN RADERS en zijne handelingen op Curaçao schijnt dit, boven allen twijfel te blijken, dat de lof dien heer zoo boven mate toegezwaaid, tot nu toe niet verdiend werd door de resultaten van zijn werk. Intusschen heeft hij tijd genoeg gehad om van zijne plannen, zoo die wel beraamd waren, vruchten te plukken. Het ontbreken daarvan is de proef op zijnen arbeid.

Dit, het medegedeelde volgt, dat de heer VAN RADERS een plannenmaker is, die meer let op hetgeen zijne verbeelding hem in schitterende kleuren voorspiegelt, dan op de mogelijkheid der vervulling zijner wenschen. Wij zijn weinig ijver gewoon bij de mannen van ons bestuur, en nu zou men zich de tegenwoordige gouverneur van Suriname eene eervolle uitzondering; maar, toch, ijver alleen is niet voldoende om een verdienstelijk regent te wezen: onbedonden ijver sticht dikwijls meer nadeel dan verwaarding dan vruchten. Het is de laatste onverricht liet kan somtijds nog ingehaald worden, maar de eerste bederft dikwijls de verste toekomst.

Bevoordeling der cultuur is eerst dan verdienstelijk, wanneer men gegronde hoop kan voeden, die cultuur op die plaats te kunnen vestigen en wanneer men dit op eene verstandige wijs beproeft. Noch het een noch het ander heeft de heer VAN RADERS gedaan. Op den aard van den grond, met welken hij te doen had, heeft de eene proef na de andere genomen, maar ook de eene na de andere zijn mislukken. Dit is eene verspilling van landspenningen, voor welke wij hoegenaamd eene verdediging weten.

De wijze, buitendien, was zeer slecht geweest. Wanneer de gezaghebber van Curaçao het land voor de eene of andere cultuur geschikt had geacht, zou het prijzenswaardig geweest zijn, wanneer hij de planters het nut daarvan had doen inzien, de noodige inlichtingen gegeven of de beletselen, welke tegen de invoering van dien tak van nijverheid streden, uit den weg geruimd had: maar geheel verkeerd was het aangelegd, die ondernemingen

voor rekening van het gouvernement te brengen en dit tot plant en koopman te maken. Het is niet eens, dat de kansen, met welke een bestuur tegen zijne onderdanen in concurrentie treedt, zeer ongelijk zijn, dat om dit afkeurenswaardig doet achten; het is vooral, dat het zich op die wijze in zaken mengt, geheel vreemd aan zijnen werkkring. Ten slotte zullen ook wel zelden zoodanige ondernemingen aan den staat voordeel aanbrenge. De heer VAN RADERS en de minister van koloniën hebben zich waarschijnlijk laten verleiden door het voorbeeld, in de Oostindische koloniën gegeven, waar het rijk de grootste planter en koopman in koloniale waren is. Hoe uitlokkend dit voorbeeld uiterlijk moge schijnen, — het stelsel verbergt gebreken, welke ons dat, veelmeer van er in te juichen, als eene volksramp doen betrefren. Onze koloniën zullen niet wezenlijk bloeijen, zoo lang het feitelijk monopolie, waaraan ons bestuur met drift alle vruchten bijeenschraapt, de particulieren weêrhouden zullen, daaraan hunne kapitalen en hunnen arbeid te wagen.

De hoofdfout van ons bestuur, wel verre van door den heer VAN RADERS opgeheven te zijn, is door hem geheel in stand gehouden, — de bureaucratie. In plaats van naar vereenvoudiging te streven, weinige maar juist gedachte, duidelijke regels te stellen, — geloof men bij ons, dat een land, naar mate er meer papier volgeklad en inkt vermorst wordt, beter bestuurd moet heeten. De kosten, aan zulk eene wijze van regering verbonden, werken mede om het moederland te doen kwijnen en de koloniën te vernietigen. Met aan dat de heer VAN RADERS zich verdienstelijk gemaakt hebben. Hij heeft dit op geenerlei wijze gepoogd.

Wij zijn het met den inzender eens omtrent het nut eener koloniale vertegenwoordiging. Dit bestaat niet eene reden, waarom onze Westindische koloniën daarvoor minder geschikt zouden zijn dan de Engelsche, van welke verscheidene, en wel de belangrijkste eenmaal Nederlandsche waren.

Vrijheid van drupers, een doelmatig middel — gelijk de grondwet zegt — tot uitbreiding van kennis en voortgang van verlichting, is voor de koloniën, waar de kennis nog zoo beperkt en de verlichting

nog zoo achterlijk is, eene volstrekte noodzakelijkheid. Met haar is er veel minder yrees voor onverstandige proefnemingen, of geensurpeerde reputatiën.

Alles is hier echter kloppen aan eene doove-mans-deur. Wat werd er van de autokratie, wanneer de koloniën het huishouden der koloniale gemeente zelf regelden? Wat werd er van de afzonderlijke ministeriele geldbeurs van ruim tachtig millioen, zoo er eene vrije drukpers bestond om aan te wijzen hoe slecht dat geld besteed werd? Wat werd er van de magt tot uitzetting, zoo eene ordelijke en verstandige regering het régime du bon plaisir verving? Eer men dit oeffent zullen de koloniën liever aan den meestbiedende verkocht worden, zoo men ten minste nog iemand zal kunnen vinden, die voor het uitgemergelde land nog eenen enkelen penning zal willen geven.

Welke resultaten er te wachten zijn van het tegenwoordig stelsel, bewijst ons Curaçao, bewijst ons Suriname. Terwijl de ingezetenen in armoede wegwijnen, kosten beide koloniën aan het moederland tonnen schats, welke jaarlijks weggevoerd worden, om eenen staat van zaken in gang te houden, welke op vernietiging uitloopt. Altemaal de schoone vruchten van het autokratisch bestuur!

Buitenlandsche berichten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 6 april. De handelingen der in den jongst verlopen herfst hier gehouden eerste vergadering, ter hervorming van het gevangenis-wezen, zijn thans door de druk gereed gemaakt en zullen onmiddellijk in den boekhandel van Essener te koop, en tevens te verkrijgbaar zijn. De verdraging in de afgepaste wordt vergezeld door den rijken inhoud, houdende staande het geheele werk 24 vellen druks. Het behelst niet alleen een volledig verslag van alle discussiën (naar stenographische uittreksels opgemaakt) maar ook nog negen daarop betrekkelijke officiële stukken, waaronder het bericht of rapport van M. Russell over de hervorming van het gevangenis-wezen in Grootbritannien, wel de meeste aandacht verdient. Eenige, tot inleiding dienende, opmerkingen van Mittermaier, den president der vergadering, en een voorwoord van doct. G. Farrentrapp, welke, als secretaris, de handelingen redigeerde, zijn zeer geschikt, om het standpunt, hetwelk het congres tegenover de regeringen en de publieke opinie meende te moeten innemen, nader in het oog te doen stellen. Eene Fransche mitgave dezer handelingen wordt te Parijs door Moreau Christophe uitgegave, en te Parijs door Moreau Christophe uitgegave.

OOSTENRIJK.

Triest. In de zes gedane proefnemingen heeft de Duitse overlandpost de overtuiging op de Fran-

sche behaafd. Ten einde zich deze overwinning ten nutte te maken, zal de Oostenrijksche Lloyd, van af augustus eerstkomende, de vaarten tusschen Triest en Alexandrië tweemaal 's maands, in onmiddellijk verband met de stoombooten, van en naar Oostindië aanvangen en de noodige maatregelen treffen, om met de afvaart en de aankomst eene regelmatige koerierexpeditie tot aan Engeland te verbinden. De koerier zal de briefpakketten van Oostindië aan de respectieve autoriteiten, ter verdere expeditie, afgeven en van deze de pakketten naar Oostindië overnemen, om terstond bij aankomst te Triest met de stoomboot naar Alexandrië te worden gezonden. Brengt men met deze koerier-expeditie door Zuid-Duitschland en langs den Rijn de door Oostenrijk voorgestelde overeenkomst tusschen de spoorweg-directiën op de linie van Triest tot Hamburg in verband, zoo kan het niet meer twijfelachtig zijn, of geheel Duitschland, het Noorden, Holland, België en Engeland zullen aan den weg over Triest naar Oostindië en terug de voorkeur geven. Is, door het daarstellen van eene geregelde stoomboot-dienst tusschen New-York en Bremen, de mogelijkheid geboren geworden, dien weg in 13 dagen af te leggen, zoo zal de geheele Noord-Amerikaansche correspondentie met Indië en China eveneens den weg door Duitschland nemen en zich in Hannover met den overlandpost vereenigen; de brieven-expeditie zal die der personen na zich slepen, wanneer de noodige maatregelen genomen zijn ter zekerheid, gemakkelijke en goedkoopheid der reis. (J. des Oost. Lloyd.)

In Berlijn zijn twee ministers van justitie, de een is de heer *Uden*, tegenwoordig de hoofd-persoon in de justitiële administratie en van zeer veel invloed bij den koning, de ander is de heer *Schubert*, mede minister van justitie, maar voor de afdeeling der wetten-herziening. Nu hebben, echter, beide ministers geheel uiteenlopende meeningen aangaande de procedure in burgerlijke en in straf-zaken. Is dit eene heldere, zich-zelve bewuste en op zich-zelf bewende regering, wanneer twee ministers van hetzelfde speciale vak zich, in meeningen over hun vak, elkander tegenovergesteld zien? Hoe kan men tot eene degelijke hervorming en eenheid in de justitiële administratie komen, indien de eene overeenstemming bestaat tusschen de herziening der wetten en de beginselen van den hoofd-persoon in de leiding der praktische justitie? De ant-waarden te Berlijn, die meenen, dat zij alleen de wijsheid in pacht hebben, leggen, evenwel, bij menige gelegenheid en in menige zaak, dezelfde onduidelijkheid, dezelfde ingevestigdheid aan den dag.

Het is een ester vorige nummer vermeld, dat de Pruisische gezant, op last zijner regering, een voorstel zou hebben gedaan tot vaststelling eener repressieve, niet preventieve, wet op de drukpers, heeft zich, in de zitting der Bondsvergadering van den 11den maart laatstleden te Frankfurt, bevestigd. Beieren en Württemberg vereenigden zich terstond daarmede en de andere staten zullen volgen. Thans vraagt men, hoe het tegenwoordig met de samenstelling der Pruisische drukpers-wet geschapen staat? Waarschijnlijk maakt de regering het voorgestelde ontwerp niet publiek? Schuwt het het daglicht misschien, of is deze geheele historie een slechts een middel, om op de openbare meening te werken en den nog overgebleven ligtgloovigen wat Berlijnisch blaauw zand in de oogen te strooijen? (D. B. Zig.)

ENGLAND.

Londen, 7 april. Een monster-plein heeft den 31sten maart den spoorweg van Telf-Vale doorlooppen. Hij bestond uit 99 waggens, waarvan 21 met ijzer-rijen behielden en anderen ledig waren; het geheele gewicht van den trein bedroeg 365 tonnen, behalve de locomotief en den tender, en was 560 ellen lang. In weerwil der moeilijkheden van den weg, legde hij die met eene snelheid van 29 mijl. per uur af. De hoofdbepalingen van het ontwerp van kolonialisatie voor Ierland, van lord John Russell aangekomen, komen hierop neer: dat de ondergeschikten het eene zijn, 1o. nevens de noodzakelijkheid voor Ierland van een stelsel van kolonialisatie op eene uitgebreide schaal naar Canada, en van de medewerking der regering, om dit aan te moedigen; 2o. over de noodzakelijkheid om geestelijke hulp te verzekerden aan de landbouwers; 3o. over het voorstel om aan de uitroeping van dit ontwerp particuliere ondernemingen als agenten, te doen deel nemen, en

40. over de verplichting om eene belasting op de inkomsten en de eigendommen aan te nemen, ten einde in de kosten der landbouwing te voorzien.

FRANKRIJK.

Paris, 6 april. In de zitting van de Kamer der Deputeerden had eene vrij levendige voordracht plaats aangaande de misdeeden van eenige Spaansche uitgeworpenen, welke velen den menen in vrijheid stelde. Onthoon het doel der peitiss-zette vervallen was, daar alle Spaansche uitgeworpenen reeds in vrijheid waren gesteld, werd, bij deze gelegenheid, vooral door den graaf de Montalbert en anderen, de vraag behandeld, of vreemdelingen zonder tusschenkomst van de regterlijke magt mogten gearresteerd worden. — In deze zelfde zitting werd het wets-ontwerp tot vermeerdering van het effectief des legers aangenomen.

— *Le National* behelst het volgende artikel. Daar echter noch dagtekening noch bron, waaruit het berigt geput is, opgegeven wordt, behoort het natuurlijk met de uiterste voorzigtigheid opgenomen te worden:

»De minister heeft heden eene tijding van het hoogste gewigt ontvangen. Men meent, namelijk, dat de heer *Kolletis*, het hoofd van het Grieksche kabinet, onderst. hoven geworpen is. Sedert *Maurocordato* uit het bewind geraakt is, heeft de vertegenwoordiger van Grootbritanje te Athene onafgebroken tegen den heer *Kolletis* geworsteld, welken minister men, te recht of te onrecht, als onder Frankrijk in vloed geplaatst beschouwde.

»Terwijl de Porte eischen deed, welke zij niet volhouden kan, zond Engeland aan het kabinet te Athene bevel, om de interessen der leening, welke Griekenland aangegaan en de drie beschermende mogendheden goederdeerd hebben, zonder verder uitstel en in derzelver geheel te betalen. *Kolletis* heeft aan die verbindtenissen niet kunnen voldoen en is onder de bedreiging van zijnen onbarmhartigen schuldeischer gevallen.

Met betrekking tot bovenstaand onderwerp, maakt een ander blad ook nog de volgende aanmerkingen:

»De moeilijkheden, welke de Grieksche aangelegenheden aan het Fransche kabinet kunnen verschaffen, zullen waarschijnlijk merkbaar toenemen; in gevalle het berigt van den val van het kabinet *Kolletis*, hetwelk als stilligterdt medegedeeld zich ziet herestigen. Dit kabinet werd door den Franschen invloed in het gezag staande gehouden, de vertegenwoordiger van Frankrijk beschermde het tegen den onwil van den vertegenwoordiger van het Britsch gouvernement. Die vijandelijkheid had zich op nieuw, ter gelegenheid van het verzoek van de Porte, geopenbaard. De val van het ministerie *Kolletis* is het gevolg van dit verschil; de weerstuit doet zich noodwendig aan het Fransch gouvernement gevoelen. Lord *Palmerston* begint allengs in Griekenland, in Spanje en in Portugal zijne representaties voor de Spaansche kwelijken te nemen. Inmiddels is het opmerken-waardig, dat de Fransche ministers, in de Kamer der Afgevaardigden geïnspelleerd omtrent het gerucht van het Grieksche kabinet en het verschijnen van eene Engelsche vloot in den Pyraeus, ten antwoord gegered hebben, zonder eeuig berigt daarop te geven.

— Bij de Afgevaardigden zijn de debatten heden zeer levendig geweest. Het berigt van den val van het ministerie *Kolletis* in Griekenland, de staat van zaken in Spanje, de weispig, gezamenlijkende toestand der gemeenschappen in de departementen, hij de vermindering te der levensmiddelen, — dit alles leverde aan de oppositie zoo vele redenen om het ministerie, bij de behandeling van het voorstel *Romusat*, van de wet op de geheime fondsen en van de Grieksche leening, waarmede de barones bezig zijn, aan te vallen. De interpellatie over den val van *Kolletis* bij het negende bureau gedaan zijnde, heeft de heer *Duchatel* verklaard, dat het gouvernement er niet het minst berigt van ontvangen had, evenwel als van het aangekomen zijn van eene Engelsche vloot in den Pyraeus; en heeft hij er tevens bijgevoegd, dat het gouvernement niet zal afschrijven van het voorzigtig en raadberaden staatkundig stelsel, hetwelk het tot dusverre steeds in acht genomen heeft.

In de zaal der conferentien liep wijders heden een gerucht van het uiterst gewigt. Men zeide, dat *Russell* tot eene expeditie tegen Pruisen besloten had. Dit is voorzeker een dier geruchten, die men niet

gemakkelijk behoort aan te nemen. De heer *Guyot* was door eenen grooten kring van vragers omringd. Het spreekt van zelf, dat zijne antwoorden niet dan ontwijkend hebben kunnen zijn.

— In de maand februari van het afgelopen jaar werd zekere *Poncel* door het hof van assises der Seine, bij verstek, veroordeeld tot gevangenis en vijf jaren dwangarbeid, ter zake van het vervaardigen en uitgeven van valsche geld. Dixer dagen is hij door eenige politie-beambten ontdekt en gearresteerd geworden, en daar hij vermeende, dat eene volledige en openhartige bekentenis de justitie ten zijne gunste zou stemmen, heeft hij eene plaats aangewezen, waar hij eene belangrijke hoeveelheid valsche geld verborgen had. Hij had in dit bedrijf de hoogste volmaaktheid bereikt en zijne twee-franks-stukken zijn met zoo veel kunst vervaardigd, dat het hoogst moeilijk, zoo niet geheel onmogelijk, is, dezelve van de echten te onderscheiden. Men vond in zijn verblijf 38,000 franken in stukken, die geheel ter uitgave gereed waren, en 25,000 franken in stukken, die nog onvoltooid waren. *Poncel* hing een interec van de langdurige en moeilijke nasporingen, welke hij zich heeft moeten getroosten, om het zoo ver te brengen; tevens bewees hij, dat de uitgaven, welke hij te dien einde moest doen, 10,000 franken te boven gaan.

Binnenlandsche berichten.

Gravenhage, 8 april. De minister van financiën heeft aan eenen der heeren arrondissement-directeurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijzen, met betrekking tot de vraag, hoe de kosten van de verzekerings-betaling der posten van bevoordig en bevoordig van de deskundigen, bedoeld bij artikel 5 der wet van 9 mei 1846, (Staatsblad no. 22) hoofdzakelijk te kennen gegeven, dat de kosten van het bedoelde geneeskundig onderzoek, in de gevallen, waarin hetzelfde niet is ingesteld op verzoek van den belanghebbende-zelven, maar door het departement, uitsluitend in het belang van de dienst, voor rekening komen van de administratie.

— In de zitting van den Hoogen Raad, burgerlijke kamer, rege doenda in hooger beroep van vonnissen van het gerechtshof te Amsterdam, heeft de heer procureur-generaal van *Maanen* zijne conclusie genomen in de zaak van *Levenswaard* tegen *Nuus*. Gelijk men zich herinnert, geldt het daarbij de vraag, of eene slavin, bij testament zijnde vrijgelaten, door testament nog steeds onderworpen aan wettelijke waren verkregen, in dien toestand kinderen krügende, deze al of niet den staat van vrijheid der moeder moeten volgen, of als slaven, en dus als de eigendom van den erfgenaam, moeten worden aangemerkt. Voor de eischeresse, de moeder, werd bevoord, dat zij in dien staat was jegens den erfgenaam, al was zij nog niet als vrij jegens den staat in de koloniale maatschappij opgenomen, en dat het verband van zekere publicatie van 1782, om bij verkoop de kinderen van de ouders af te scheiden, ook bij eene gelegerde vrijheid toe-spasning was; al hetwelk door de tegenpartij werd bevestigd. De heer procureur-generaal riep grooten deel vereenigende met de gronden, voor de eischeresse aangevoerd, heeft geconcludeerd tot adjudicatie van haren eisch, enz. De uitspraak werd gedaan op donderdag 29 april.

— Heden is voor de arrondissements-regtbank alhier, correctionele kamer, behandeld de zaak van den heer *W. G. Linck*, beklagd wegens belediging met woorden van den kantonregter te Naardën, ter zake of ter gelegenheid van de waardering zijner bediening, welke belediging strekte, om de eer of de kiescheid van dien magistrat-persoon aan te laeten en zelfs in het weekblad *de Burger* no. 28, uitgekomen alhier den 6den januari 1847, op de vierde bladzijde, in het artikel, onder het opschrift *Aan den heer van de doelden kantonregter, naar dekenende afgevoerd* en gelepend *W. G. Linck*, in verband met no. 24 van het zelfde weekblad, uitgekomen alhier den 9den december 1846, op de derde bladzijde, tweede kolom, in den volzin beginnende: *met door knoedjen*, en eindigende met: *gevoord te worden*. Een wege den beklagde is gegered, en op heden voor de regtbank als getuige gehoord, de heer kantonregter voormeld, die op de aan hem gerigte vraag, of hij was de schrijver van het artikel in de *Kamer*

